

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 9 mars 2018
(OR. en)

6772/18
ADD 2

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0050(COD)**

**PECHE 68
CODEC 310
IA 54**

FÖLJENOT

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	8 mars 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	SWD(2018) 59 final
Ärende:	ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN Följedokument till FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om upprättande av en flerårig plan för de fisken som utnyttjar demersala bestånd i västra Medelhavet

För delegationerna bifogas dokument – SWD(2018) 59 final.

Bilaga: SWD(2018) 59 final

Bryssel den 8.3.2018
SWD(2018) 59 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR

SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN

Följedokument till

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om upprättande av en flerårig plan för de fisken som utnyttjar demersala bestånd i
västra Medelhavet**

{COM(2018) 115 final} - {SWD(2018) 60 final}

Sammanfattning
Konsekvensbedömning av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av en flerårig plan för de fisken som utnyttjar demersala bestånd i västra Medelhavet
A. Behov av åtgärder
Varför? Vilket problem behöver åtgärdas?
Det finns två stora problem när det gäller de fisken som utnyttjar demersala bestånd i västra Medelhavet, närmare bestämt de höga nivåerna av överfiske och det ineffektiva regelverket. Det alltför stora utnyttjandet av fiskekapaciteten (dvs. många fartyg och stor fiskeansträngning) har identifierats som den främsta orsaken till överfisket. Samtidigt är det nuvarande regelverket ineffektivt på grund av det begränsade tillämpningsområdet, det långsamma och bristfälliga genomförandet och den bristande delaktigheten från de berörda parternas sida. Dessa två problem har direkt eller indirekt resulterat i det alarmerande tillståndet för demersala bestånd (över 80 % av de bedömda bestånden är överfiskade och biomassan för vissa av dem är mycket låg, vilket tyder på en hög sannolikhet för att bestånden kommer att kollapsa), har fått socioekonomiska följder för yrkesfiskarna och fiskerinäringen och har påverkat den marina miljön. De problem som beskrivs ovan påverkar främst fiskare som fiskar efter demersala bestånd i västra Medelhavet, dvs. EU-flottor från Italien, Frankrike och Spanien. Enligt data som rapporterats genom EU:s ram för insamling av fiskeridata kan cirka 13 000 fartyg komma att påverkas av detta initiativ.
Vad förväntas initiativet leda till?
De allmänna målen är följande: att uppnå målen för den gemensamma fiskeripolitiken (artikel 2) i västra Medelhavets demersala fisken, närmare bestämt när det gäller att se till att fiskeverksamheten är miljömässigt hållbar på lång sikt och förvaltas på ett sätt som möjliggör nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningsmässigt hänseende; att förbättra regelverket för förvaltningen av dessa fisken. De särskilda målen är följande: i) att nå och bibehålla fiskeridödligheten vid maximal hållbar avkastning för alla demersala bestånd senast 2020; ii) att öka selektiviteten hos bottentrålar, särskilt för att undvika fångst av unga individer; iii) att säkerställa en hållbar fiskerisektor; iv) att skapa en effektiv förvaltningsram som är enklare och stabilare och ger aktörerna större egenansvar.
Vad är mervärdet med åtgärder på EU-nivå?
Demersala fiskbestånd liksom fiskefartygens verksamhet är gränsöverskridande, vilket innebär att åtgärder som endast vidtas på medlemsstatsnivå sannolikt inte på ett effektivt sätt kan bidra till att målen uppnås. För att åtgärderna ska bli effektiva bör de samordnas och vara tillämpliga på ett bestånds hela utbredningsområde och på samtliga berörda flottor, och därför behövs en åtgärd på europeisk nivå.

B. Lösningar
Vilka alternativ, både lagstiftning och andra åtgärder, har övervägts? Finns det ett rekommenderat alternativ? Varför?
Tre handlingsalternativ har övervägts. Alternativ 1 "Ingen politisk förändring" – Det första alternativet är status quo eller ingen politisk förändring (dvs. det nuvarande regelverket fortsätter att gälla). Det används som ett riktmärke mot vilket alternativen kommer att jämföras. Alternativ 2 "Ändring av den nuvarande förvaltningsramen" – Detta alternativ innebär att de nuvarande förvaltningsverktygen, dvs. de nationella förvaltningsplanerna, ses över för att integrera den gemensamma fiskeripolitikens mål. De viktigaste aspekter som ska övervägas vid översynen är ändringar av det nuvarande tillämpningsområdet (när det gäller fiskbestånd, fiske och område som omfattas); nya bevarandemål, såsom maximal hållbar avkastning; kvantifierbara mål och tidsramar; nya skyddsåtgärder. Alternativ 3 "Antagande av en flerårig plan på EU-nivå" – Syftet är att se till att EU:s fiskeflotta som fiskar efter demersala bestånd i västra Medelhavet omfattas av ett enda integrerat regelverk på EU-nivå. Det rekommenderade alternativet är alternativ 3: en flerårig plan på EU-nivå, eftersom detta ger bäst resultat när det gäller alla miljömässiga och socioekonomiska mål. En sådan plan överensstämmer också bättre med den reformerade gemensamma fiskeripolitiken och är effektivare (ett regelverk), stabilare (avser det långsiktiga

perspektivet) och mer transparent (eftersom de tre berörda medlemsstaterna gemensamt skulle anpassa den nuvarande fiskeridödligheten till hållbara nivåer genom en rådsförordning) än alternativen 1 och 2.

Vem stöder vilka alternativ?

Alla berörda parter som deltog i samrådet var överens om att den nuvarande förvaltningsramen (alternativ 1 eller referensscenariot) inte kommer att vara tillräcklig för att den gemensamma fiskeripolitikens mål ska kunna uppnås. Samrådet visade också att de flesta berörda parter inte stöder alternativet att ändra den nuvarande förvaltningsramen (alternativ 2), eftersom de problem som beskrivits tidigare skulle finnas kvar. Däremot anser de allra flesta av de berörda parterna (dvs. Medac, offentliga förvaltningar, icke-statliga organisationer och forskarsamhället) att en flerårig plan på EU-nivå (alternativ 3) är den bästa lösningen på lång sikt. De anser att en sådan strategi är motiverad av det faktum att det rör sig om blandfiske och att flera medlemsstater berörs liksom av samspelet mellan de olika fiskeredskapen och typerna av fiske.

C. Det rekommenderade alternativets konsekvenser

Vad är nyttan med det rekommenderade alternativet (om sådant alternativ finns, annars anges för huvudsakliga alternativ)?

Från **miljösynpunkt** tyder modeller på att omkring 70 % av de bedömda bestånden skulle återhämta sig till nivåer för lekbiomassa över försiktighetsreferenspunkten (B_{PA}) till 2025. Sannolikheten för att målen för fiskeridödlighet uppnås för alla bestånd skulle dock fortfarande vara låg, omkring 36 %. Simuleringar tyder på att ingen indikator helt skulle uppfyllas med den fleråriga planen. Detta alternativ ger dock betydligt bättre resultat än referensscenariot och alternativ 2 när det gäller att ändra F_{MSY} . Från **socioekonomisk synpunkt** skulle endast en flotta vara utsatt för finansiell risk 2025 (åtta flottsegment mindre jämfört med referensscenariot). Det berörda flottsegmentet (dvs. spanska garnfartyg med en längd över allt på mellan 12 och 18 meter) har 52 fartyg.

Den fleråriga planen skulle också innebära en rationalisering (ett centralt regelverk) och vara stabilare (avser det långsiktiga perspektivet) och mer transparent (eftersom de tre berörda medlemsstaterna gemensamt skulle anpassa den nuvarande fiskeridödligheten till hållbara nivåer genom en rådsförordning) än en ändrad ram.

Vad är kostnaderna för det rekommenderade alternativet (om sådant alternativ finns, annars anges för huvudsakliga alternativ)?

Den fleråriga planen skulle till en början innebära större sysselsättnings- och lönsamhetsrelaterade kostnader till följd av den kraftiga minskning som krävs för att nå målen för fiskeridödlighet. Detta alternativ skulle medföra en ekonomisk risk för åtta flottsegment 2022 (tre flottsegment mer jämfört med referensscenariot). Det rör sig om franska, spanska och italienska bottentrålare med en längd över allt på mellan 18 och 40 meter och vissa spanska passiva redskap (t.ex. långrevsfartyg på mellan 6 och 12 meter). De åtta flottsegment som utsätts för en risk omfattar 1 415 fartyg, 6 193 fiskare (heltidsekvivalenter) och 3 100 sysselsatta inom närliggande verksamhet. Med den fleråriga planen väntas de socioekonomiska resultaten förbättras för alla fiskeflottor fram till 2025, och 25 av 26 flottor väntas vara lönsamma.

Hur påverkas företagen, särskilt små och medelstora företag och mikroföretag?

Alla de konsekvenser som beskrivs ovan väntas vara särskilt relevanta för små och medelstora företag, eftersom den stora majoriteten av de fiskeföretag som utnyttjar demersala bestånd i västra Medelhavet är mikroföretag (i genomsnitt har 89 % av de franska, italienska och spanska företagen i fiskesektorn endast ett fartyg). Det finns därför ingen grund för att undanta dem från initiativets tillämpningsområde, eftersom initiativet då skulle vara meningslöst. Den fleråriga planen kommer därför sannolikt att gälla för alla företag, inklusive små och medelstora företag, men i varierande grad beroende på hur medlemsstaterna beslutar att fördela de nödvändiga minskningarna mellan de olika flottsegmenten.

Påverkas medlemsstaternas budgetar och förvaltningar i betydande grad?

För medlemsstaterna kan införandet av den fleråriga planen och den nya ordningen för ansträngningsförvaltning leda till vissa ytterligare administrativa kostnader, men detta kan täckas av stöd från Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) (artikel 36 i EHFF). Efter en övergångsperiod väntas de administrativa kostnaderna (som motsvarar kostnaderna för ett bibehållande av det nuvarande regelverket) minska och ligga mer i linje med nyttan av att uppnå de fastställda målen.

Uppstår andra betydande konsekvenser?

Nej.
D. Uppföljning
När kommer åtgärderna att ses över?
Planen och dess konsekvenser kommer att bedömas av vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) fem år efter planens ikraftträdande. Kommissionen kommer därefter att rapportera om resultaten till Europaparlamentet och rådet.